گزارش تابلو

جدول معاملات روز گذشته بورس و اوراق بهادار تهران

نام شرکت	قیمت	تغییر قیمت
فرآورده های تزریقی ایران	۲,۶۹۰	۵۹۰
موتورسازان تراکتورسازی ایران	۲,۶۴۹	۱۸۵
صنایع جوشکاب یزد	۷,۵۰۳	۱۴۷
کالسیمین	۲۷,۹۵۷	۵۴۶
فرآوری موادمعدنی ایران	۳۵,۵۲۰	۶۹۴
نیروترانس	۱,۸۵۵	۳۶
صنایع کاغذسازی کاوه	۳,۰۴۰	۵۹
آهنگری تراکتورسازی ایران	۳,۶۱۳	۶۹
گازلوله	۱,۸۹۲	۳۶
مجتمع های توریستی ورفاهی آباد	۱,۵۵۴	۲۸
سرمایه گذاری توکافولاد(هلدینگ)	۴,۴۷۵	۷۵
داروسازی زهراوی	۲۲,۹۱۷	۳۷۰
معدنی دماوند	۲,۲۶۱	۳۴
کارخانه فارسیت درود	۱,۱۵۷	۱۵
چینی ایران	۱,۳۶۶	۱۵
لیزینگ خودروغدیر	۱,۰۱۱	۱۱
کارخانجات داروپخش	۶,۰۴۹	۶۳
شیشه قزوین	۱,۵۷۷	۱۰
معدنی املاح ایران	۵,۷۷۷	۲۳
گلتاش	۲,۵۰۴	۱۰
قند پارس	۲,۷۷۶	۹
سخت آژند	۱,۲۵۱	۴
آلومینیم پارس	۲,۱۴۱	۶
شاهد	۳,۵۵۳	۹
سرمایه گذاری ساختمان ایران (هلدینگ)	۱,۷۸۵	۴
کارخانجات قند قزوین	۲,۵۵۶	۴
دارویی امین	۳,۳۵۶	۴
صنایع آذرآب	۱,۰۷۶	۱
داروسازی جابربن حیان	۱۱,۵۲۷	۹
داروسازی اسوه	۹,۴۶۰	۸
صنعتی بهشهر	۲,۶۵۴	۲
لوله وماشین سازی ایران	۱,۴۲۳	۱
داروسازی اکسیر	۱۲,۵۶۳	۹
سرمایه گذاری پتروشیمی (هلدینگ)	۱,۵۱۰	۱
پتروشیمی اصفهان	۶,۳۵۰	۴
پاکسان	۲,۱۷۹	۱
کیمیدارو	۴,۱۵۸	۲
قند شیرین خراسان	۱,۹۴۵	۱
شیمی داروئی داروپخش	۳,۴۶۹	۱
آذریت	۷,۸۲۱	۱
سنگ آهن گل گهر	۱۳,۴۰۳	۲
صنایع مخابراتی راه دورایران	۸۲۸	۰
قندنقش جهان	۲,۷۶۷	۰
حق تقدم سرمایه گذاری صنعت نفت (هلدینگ)	۳۴۱	۰
حق تقدم سیمان مازندران	۷,۶۰۰	۰
بازرسی فنی وکنترل خوردگی تکین کو	۸,۲۰۴	۰
نیرو محرکه	۱,۶۳۷	۰
نوسازی وساختمان تهران	۱,۹۸۳	۰
درخشان تهران	۱,۱۵۷	۰
پتروشیمی اراک	۱۰,۰۲۸	-۱
نفت بهران	۱۴,۱۱۷	-۲
شیرپاستوریزه پگاه اصفهان	۶,۰۸۶	-۱
سیمان سپاهان	۵,۱۰۷	-۱
سیمان ارومیه	۴۳,۹۸۸	-۱۲
گلوکوزان	۳,۷۱۱	-۱
سرمایه گذاری توسعه شهری توس گستر	۳,۱۷۸	-۱
معادن منگنز ایران	۵,۹۶۰	-۲
سیمان بهبهان	۱۲,۴۵۸	-۵
سیمان مازندران	۸,۹۴۶	-۴
داروپخش (هلدینگ)	۸,۸۵۶	-۴
سرمایه گذاری رنا(هلدینگ)	۲,۱۷۲	-۱
سایپاآذین	۱,۶۵۵	-۱
مهرکام پارس	۱,۲۲۵	-۱
عمران و توسعه فارس	۲,۵۸۹	-۲
سینا دارو	۷,۳۵۰	-۶
معدنی و صنعتی چادرملو	۶,۹۳۷	-۶
سرمایه گذاری ملی ایران	۱,۰۲۱	-۱
سرمایه گذاری بوعلی	۹۳۰	-۱
فنرسازی خاور	۹۴۴	-۱
سرامیک های صنعتی اردکان	۱,۶۰۷	-۲
ریخته گری تراکتورسازی ایران	۱,۳۱۳	-۲
خدمات دریایی تایدواتر خاورمیان	۶,۱۱۸	-۱۱
تولید محور خودرو	۹۲۰	-۲
صنایع لاستیکی سهند	۱,۵۴۳	-۵
سایپا	۴,۳۳۲	-۱۶
صنایع مس شهید باهنر	۱,۸۸۱	-۷
رینگ سازی مشهد	۱,۰۴۲	-۴
فرآورده های نسوز آذر	۱,۵۹۶	-۸
سیمان فارس و خوزستان	۳,۴۶۰	-۱۸
قند اصفهان	۱۵,۸۱۵	-۹۹
گروه صنعتی قطعات اتومبیل ایران	۳,۰۴۴	-۲۰
موتوژن	۱,۳۷۵	-۹
سیمان شاهرود	۸,۳۴۸	-۶۲
ساختمان اصفهان	۲,۱۱۷	-۲۱
ماشین سازی نیرومحرکه	۱,۹۰۰	-۱۹
پارس خودرو	۱,۸۹۵	-۲۲
خوراک دام پارس	۵,۹۹۵	-۸۰
کاشی پارس	۱,۲۲۹	-۱۹
صنایع گالوانیزه فجرسپاهان	۱,۱۶۱	-۲۱
مهندسی نصیر ماشین	۳,۲۳۸	-۶۲
سرمایه گذاری توسعه صنعتی ایران	۷۰۹	-۱۴
سرمایه گذاری نیرو	۹۹۶	-۲۰
گسترش صنایع وخدمات کشاورزی	۸,۶۸۱	-۱۷۷
پتروشیمی آبادان	۱۱,۷۷۶	-۲۴۰
دارویی لقمان	۵,۳۴۸	-۱۰۹
حق تقدم عمران وتوسعه فارس	۱,۴۰۷	-۵۸
رادیاتور ایران	۱,۰۳۸	-۳۶۹
داروسازی تهران دارو	۱۰,۰۶۸	-۶۰۱۹

نقدی بر سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی

بخش اول

نقد

دکتر فرشاد مومنی: در تاریخ ۸۴/۳/۱ بندهای «الف» و «ب» سیاست‌های کلی نظام درباره اصل ۴۴ اعلام شد. در همان ابلاغیه تصریح شده بود که بعد از دریافت مجموعه‌ای از گزارش‌های کارشناسی، سیاست‌های کلی مربوط به بند «ج» هم ارائه خواهد شد. در واقع آنچه در ابلاغیه اخیر اعلام شد ادامه و تکمیل مواردی است که در ۸۴/۳/۱ مطرح شده است. به دلایل خاص اقتصاد سیاسی ایران، هر مسئله‌ای که به هر شکلی ناظر بر جابه‌جایی مالکیت باشد - چه در سطح نظام سیاستگزاری چه در سطح عامه مردم - با حساسیت فوق‌العاده‌ای تعقیب می‌شود. این در حالی است که یک سلسله تجارب تاریخی وجود دارد که از منظر توسعه ملی می‌تواند تحریک‌کننده نگرانی باشد. یکی از این نگرانی‌ها واکنش‌های نسنجیده‌ای است که در سطح رسانه‌ها با آن روبه‌رو هستیم که منشاء این واکنش‌ها انتظارات غیرمتعارف است. از آنجا که تحقق این انتظارات مستلزم انجام کوشش‌های عظیم فکری و تصمیم‌گیری‌های دقیق اجرایی و سازمان‌دهی مناسب است و هر یک به نوعی حکم پاشنه‌آشیل توسعه را در کشورهای توسعه‌نیافته دارند و از طرف دیگر به واسطه خصلت بلندمدت تحقق این توانمندی‌ها معمولاً در کوتاه‌مدت آثار چندانی ندارند؛ میان نظام تبلیغاتی و واقعیت‌ها شکاف می‌افتد و در نتیجه عدم تحقق انتظارات موجب دلزدگی و یأس می‌شود. برای مثال در جریان عضویت یک کشور در WTO در شرایط کنونی وقتی آن کشور به عنوان عضو ناظر پذیرفته می‌شود باید فرآیندهایی طی شود که حداقل ۱۰ سال زمان نیاز دارد و در این ۱۰ سال باید کار عظیم نهادسازی و زیربناسازی صورت گیرد. اما به خاطر داریم روزی که ایران به عنوان عضو ناظر پذیرفته شد شاهد تیترهایی نظیر «از امروز اقتصاد ایران جهانی شد» یا «شکوفایی بی‌سابقه در اقتصاد ایران» و . . . بودیم که هر کدام از آنها انتظاراتی را ایجاد می‌کند که گویی با یک تغییر نگرش در WTO همه اقداماتی را که باید برای توسعه ملی اجرا کنیم، منتفی شده و به صرف پذیرفته شدن در مرحله اول به صورت خود به خودی همه مسائل حل و فصل می‌شود. در حالی که دادن چنین پیام‌هایی از هیچ منظری به نفع توسعه ملی نیست. نکته مهم دیگری که ضرورت واکاوی این تحولات را مضاعف می‌کند این است که به طور سنتی در یک اقتصاد سیاسی رانتی، با یک شتاب‌زدگی نهادمند در فرآیندهای تصمیم‌گیری و تخصیص منابع روبه‌رو هستیم. این شتاب‌زدگی در مدیریت اقتصادی کشور در دو دهه گذشته آثار بسیار معناداری بر توسعه به همراه داشته است. بنابراین از ترس تکرار تجربه شتاب‌زدگی در برخورد با مسائل مهم و تعیین‌کننده، بازنگری مسائلی که در حوزه‌ای مهم مطرح می‌شود و مشخص کردن ابعاد مسئله و واکاوی مراحل و فرآیندهایی که باید طی شود از اهمیت بسیار برخوردار است. شاید یکی از مهمترین تجربیات در این زمینه به مسئله خصوصی‌سازی در دو دهه گذشته برگردد. برای نظام تصمیم‌گیری کشور، واکاوی تجربیات خصوصی‌سازی بسیار ضروری است زیرا در این عرصه نیز به واسطه همان برخوردهای شتابزده به رغم آنکه مدیریت اقتصادی کشور از سال ۶۸ تاکنون همواره برای خصوصی‌سازی تلاش کرده و در کنار این مسئله، از مجموعه‌ای از اقدامات که هر کدام از آنها به عنوان ابزارهای متداول کاهش نقش دولت در اقتصاد شناخته می‌شوند نیز به شکل گسترده‌ای بهره جسته است اما از سوی دیگر از منظر تبلیغاتی هم انبوهی از آمال و آرزوهای خود را مطرح ساخته و انتظارات فوق‌العاده‌ای برای خود و مردم ایجاد کرده است و در نهایت نتیجه‌ای که به دست آمده این است که تغییر معناداری در تولید ملی شاهد نباشیم. اما از طریق سمت‌گیری‌های اتخاذ شده میزان دخالت دولت در اقتصاد ایران در شرایط صلح به مراتب بیشتر از شرایط جنگ شد یعنی آنچه که حاصل شد دقیقاً عکس آن چیزی است که شعارش داده شده است. براساس مستندات پیوست برنامه توسعه اول کشور در سال پایانی جنگ میزان دخالت دولت در اقتصاد حدود ۴۰ درصد بود در حالی که در سال‌های ۱۳۵۷-۱۳۵۶ حدود ۶۰ درصد بود. بعد از پیروزی انقلاب و به‌رغم اینکه قانون اساسی مسئولیت‌های مهمی برعهده دولت گذاشت و با وجود جنگ طولانی در سال‌های پایانی جنگ تحمیلی به واسطه همدلی دولت و مردم و نیز پایبندی نسبتاً بیشتر مدیریت اقتصادی دوران جنگ به اصول و موازین قانون اساسی این رقم به ۴۰ درصد رسید اما از سال ۶۸ به بعد در حالی که ترکیبی از سیاست‌های خصوصی‌سازی، کاهش یارانه، تعدیل نیروی انسانی و . . . در دستور کار دولت بود اما از سال‌های اولیه دهه ۷۰ به بعد همواره میزان دخالت دولت در اقتصاد بیش از ۶۵درصد بوده است!! این مسئله باید مورد تحلیل قرار بگیرد که چرا میزان دخالت دولت به‌رغم شرایط جنگ و برعهده گرفتن مسئولیت‌های خطیر نسبت به دیگر دولت‌ها کمتر بوده اما به گرایش‌های سوسیالیستی متهم می‌شود و چرا با وجود شعارهایی از قبیل آزادسازی اقتصاد و خصوصی‌سازی درصد دخالت دولت افزایش یافته است، اما اتهامات مزبور متوجه دولت‌هایی که در ابعاد غیرمتعارف اقدام به افزایش دخالت دولت کرده‌اند نمی‌شود. اکنون تنها هدف از بیان این نکات این است که اقدامات شتابزده چگونه می‌تواند - به قاعده تجربیات تاریخی- حوادثی عکس انتظارات را به بار آورد و به مشروعیت نظام خدشه وارد سازد. در چند روز گذشته علائمی مشاهده شد که گویی تکرار آزمون و خطای گذشته می‌خواهد همچنان در دستور کار باشد. روزنامه‌ها تحولاتی بزرگ را نوید می‌دهند گویی راه‌حل توسعه تنها یک مجوز جدید بوده است. در حالی که امکان ندارد بدون طراحی عالمانه یک برنامه و بسیج همه ظرفیت‌های فکری و فیزیکی کشور دستاوردی بهتر از وضع موجود داشته باشیم. به نظر می‌رسد مناسب‌ترین روش برای اصلاح طرز تلقی‌ها و زمینه‌سازی برای بسیج همه ظرفیت‌ها در زمینه اصل ۴۴ قانون اساسی و ابلاغیه‌های آن، این باشد که ابلاغیه بند «ج» سیاست‌های کلی اصل ۴۴ به بندهای «الف» و «ب» ملحق شود تا به صورت سیستمی بررسی شوند. بدیهی است انتظار می‌رود که در این صورت، آگاهی نسبت به مسئولیت‌های نظام تصمیم‌گیری کشور از این پس افزایش یابد. برای اینکه این ادعا به اثبات برسد که اگر به صورت سیستمی به موضوع نگاه کنیم به اصلاح نگرش‌ها کمک می‌شود یک بار متن ابلاغیه مورخ ۸۴/۳/۱ را یادآور می‌شویم: «سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مطابق بند یک اصل ۱۱۰ ابلاغ می‌شود. لازم است نکاتی را در این زمینه یادآور شویم:

نکته اول: اجرای این سیاست‌ها مستلزم تصویب قوانین جدید و بعضاً تغییراتی در قوانین موجود است. لازم است دولت و مجلس محترم در این زمینه همکاری نمایند.» تاکید می‌شود که به این بند دقت شایسته‌ای داشته باشید، چون امروزه تیتر خیلی از روزنامه‌ها این است که هیات دولت بلافاصله تشکیل جلسه داده تا مقدمات اجرایی این سیاست‌های کلی را فراهم کنند یعنی گویی این ابلاغیه مستقیماً و بدون طی کردن روند لازم به اجرا در می‌آید. در حالی که در متن ابلاغیه تصریح شده اینها حکم سیاست کلی دارند نه حکم قانون و برای اینکه جنبه اجرایی پیدا کنند حتماً باید روند قانونی خود را طی کنند. از منظر مدیریت توسعه در ابلاغیه مزبور بسیار هوشمندانه با قضیه برخورد شده و اولین تذکر اساسی خود را به این امر اختصاص داده که سیاست‌های کلی بدون طی کردن فرآیندهای قانونی قابل اجرا نیست. زیرا به صراحت با تبلیغاتی توقعاتی را ایجاد می‌کنند که گویی به زودی اتفاقات مهمی رخ می‌دهد بدون آن‌که مقدماتش فراهم شده باشد، موضع‌گیری دارد. در زمینه تمهید شرایط لازم برای طراحی طرح‌ها و لوایحی بر این اساس که از موازین متعارف علمی برخوردار و مبتنی بر شرایط خاص جامعه هم باشد هم تأکید کرده و زمان‌بندی انتظارات را تعدیل می‌کند.

نکته دوم: در ابلاغیه آمده که نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام برحسن اجرای این سیاست‌ها با اتخاذ تدابیر لازم و همکاری دستگاه‌های مسئول و ارائه گزارش‌های نظارتی هر سال در وقت معین مورد تاکید است. یعنی در این ابلاغیه به اعتبار تجربیات تلخی که در زمینه خصوصی‌سازی تاکنون داشته‌ایم تصریح شده ابتدا باید یک سازوکار نهادمند نظارتی هم طراحی شود و هر صاحب تجربه و بصیرتی می‌داند که «برنامه»، «سازمان» و «نظارت» مستلزم چه میزان مطالعه و تجربه است.

نکته سوم: مربوط به بند «ج» است که به شکل بسیار متین و سنجیده تصریح کرده: «سیاست‌های کلی توسعه بخش‌های غیردولتی از طریق واگذاری فعالیت‌ها و بنگاه‌های دولتی پس از دریافت گزارش‌ها و مستندات و نظرات مشورتی تفصیلی مجمع راجع به رابطه خصوصی‌سازی با هر یک از عوامل ذیل اصل ۴۴، نقش عوامل مختلف در ناکارآمدی بخشی از بنگاه‌های دولتی، آثار انتقال هر یک از فعالیت‌های صدر اصل ۴۴ و بنگاه‌های مربوط به بخش‌های غیردولتی، میزان آمادگی بخش‌های غیردولتی و ضمانت‌ها و راه‌های اعمال حاکمیت دولت اتخاذ تصمیم خواهد شد»، انشاءالله انصافاً از تمام کسانی که برای تهیه متن این ابلاغیه نظر مشورتی داده‌اند باید سپاسگزار بود که در قالب همین چند مطالعه، خواسته شده مهمترین آسیب‌پذیری‌های تجربه خصوصی‌سازی در دوره ۱۵ ساله پیش را مشخص کنند. ضمن آن‌که نفس موکول کردن یک تصمیم مهم به انجام مطالعات کارشناسی سنتی است که امیدوارم هرچه سریع‌تر سرلوحه رفتارهای نظام تصمیم‌گیری کشور شود. این که گفته شد نقش عوامل موثر بر ناکارآمدی بنگاه‌های دولتی باید به درستی شناسایی شود بسیار مهم است زیرا در اکثریت قاطع تجربیات داخلی و جهانی مشاهده می‌شود که در بسیاری موارد اشکالات موجود در بنگاه‌های دولتی از طریق تغییر مالکیت به هیچ‌وجه حل و فصل نمی‌شود. بنابراین وقتی چنین مطالعه‌ای خواسته شده منظور این است که ما می‌فهمیم که خصوصی‌سازی اکسیری نیست که داروی همه دردها باشد. یا مثلاً آنجا که گفته شده آثار انتقال فعالیت‌های صدر اصل ۴۴ و بنگاه‌های مربوط به بخش‌های غیردولتی به قاعده تجربیات ایران و جهان حائز اهمیت است. زیرا در میان صاحب‌نظران اقتصادی اتفاق‌نظر وجود دارد که انحصارهای خصوصی به مراتب مخرب‌تر و ناکارآمدتر از انحصارات دولتی هستند. بنابراین به قاعده روش‌هایی که برای خصوصی‌سازی اتخاذ می‌شود باید روی یکسری مسائل با حساسیت کار کرد و تا آن زمان هر نوع اقدامی مانند انداختن تیر در تاریکی است و خسارت‌های آن به مراتب بیش از دستاوردهای آن خواهد بود. نکته بعدی میزان آمادگی بخش‌های غیردولتی برای برعهده گرفتن مسئولیت‌های جدید است که آن هم در تجربیات ایران و جهان حائز توجه است، در موج اول خصوصی‌سازی بعد از ۱۳۶۸ در ایران منطق حاکم بر شتابزده عمل کردن در خصوصی‌سازی این بود که بنا به یکسری استنباط‌های من‌عندی و کاملاً شهودی و فاقد کارشناسی علمی جوی مبنی بر اینکه بخش دولتی در ایران خوب کار نمی‌کند، ساخته شد و سپس به سادگی نتیجه گرفته شد که بخش خصوصی بهتر کار می‌کند. در حالیکه در تجربیات دنیا کاملاً مشخص است که برای اینکه بخش خصوصی خوب کار کند مجموعه‌ای از زیربناها و نهادها مورد نیاز است و لزوماً نتیجه‌گیری از بد کار کردن بخش دولتی به ضرورت خصوصی‌سازی کافی نیست. نتیجه این‌گونه استنباط‌های غیرعلمی و اقدامات شتابزده این شد که در اولین گزارشی که توسط سازمان برنامه و بودجه در سال ۱۳۷۷ (۱۰ سال بعد از تجربه خصوصی‌سازی) انتشار یافت به صراحت در بیان دلایل ناکارآمدی خصوصی‌سازی در ایران آمده بود: «در اقدامات قبلی به هیچ‌وجه توانایی‌ها، ظرفیت‌ها، محدودیت‌ها و انگیزه‌های بخش خصوصی مورد توجه قرار نگرفته بود. به عبارت دیگر باری بر دوش این بخش گذاشته شد که تناسبی با ظرفیت‌ها و توانایی‌های آن بخش نداشت و در چنین شرایطی وقوع اتفاقاتی درست برعکس انتظارات اولیه کاملاً طبیعی است. در اکثریت قریب به اتفاق کنفرانس‌های بین‌المللی با عنوان خصوصی‌سازی شرکت وقتی تجربیات موفق دنیا در ارتباط با خصوصی‌سازی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد به صراحت گفته می‌شود مهمترین منطقی که برای حرکت به سمت خصوصی‌سازی قابل اتکا است استناد به آمار و اطلاعات مربوط به ارتقای ظرفیت‌ها و توانمندی‌های نهادی - سرمایه انسانی بخش خصوصی است. به عبارت دیگر وقتی می‌خواهیم بار جدید بر دوش بخش خصوصی قرار دهیم باید مطمئن باشیم ظرفیت‌ها و توانایی‌های این بخش تکافوی این مسئولیت‌های جدید را می‌کند.

احتمال واگذاری سهام بیمه‌ها به شبه‌دولتی‌ها

امیر لعلی: مدیرعامل شرکت بیمه البرز روز گذشته در گفت‌وگو با خبرنگاران راهکارهای خصوصی‌سازی شرکت‌های بیمه دولتی را تشریح کرد. محمد ابراهیم امین گفت: برای واگذاری سهام شرکت‌های دولتی در مرحله نخست باید سهم بخش‌های مختلف اقتصادی (شامل بخش خصوصی تعاونی و دولتی) از این سهام مشخص شود و در مرحله بعد لازم است شرایط داخلی و ساختاری شرکت‌های بیمه دولتی متناسب با شیوه واگذاری‌ها اصلاح شود. وی افزود: با توجه به ابلاغیه مقام معظم رهبری واگذاری‌ها منحصراً از طریق بورس صورت می‌گیرد و با توجه به ضوابط پذیرش شرکت‌ها در بورس لازم است شرایط فنی و مالی شرکت‌های بیمه به سطح مطلوب برسد. وی گفت: تعیین چارچوب‌ها و نحوه واگذاری‌ها از عهده شرکت‌های بیمه خارج است ولی در جلسه‌ای که دو هفته گذشته با حضور معاون بانک، بیمه و شرکت‌های دولتی وزارت امور اقتصادی و دارایی و مدیران عامل شرکت‌های بیمه دولتی برگزار شد صحبت‌هایی در خصوص چگونگی ورود به اقدامات اجرایی واگذاری سهام بیمه‌ها مطرح و مقرر شد بیمه البرز مسئولیت تهیه گزارشی شامل نحوه و مراحل آماده‌سازی شرکت‌های بیمه برای واگذاری و تعیین استانداردهایی برای شرکت‌های بیمه را برعهده بگیرد. مدیرعامل شرکت بیمه البرز با اشاره به اینکه این گزارش هفته آینده به وزارت اقتصاد ارسال خواهد شد، اظهار داشت: در این گزارش به مبانی قانونی و مقررات حاکم بر فرآیند واگذاری‌ها اشاره شده است که این مبنایی از قانون اساسی، سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی که توسط مقام معظم رهبری ابلاغ شد، برنامه چهارم توسعه، بودجه سال ۸۵ که در آن به نحوه تهاتر بدهی دولت، موسسات عمومی غیردولتی به شرکت‌های دولتی قابل واگذاری اشاره شد، قانون تاسیس موسسات بیمه غیردولتی، قانون تاسیس بیمه مرکزی و مقررات و قوانین مرتبط با موضوع استخراج شده است. امین گفت: برای واگذاری شرکت‌های بیمه دولتی لازم است برخی از قوانین و مقررات بیمه‌ای کشور بازنگری و اصلاح شود. وی ادامه داد: بخش دیگری از این گزارش شامل اقداماتی است که لازم است قبل از واگذاری‌ها صورت گیرد و یک بخش از گزارش نیز مربوط به انتخاب شیوه مناسب واگذاری است. وی در خصوص گزینه‌های مطرح برای خصوصی‌سازی شرکت‌های بیمه دولتی گفت: یک روش این است که در ابتدا هر یک از بیمه‌ها را به یک بانک دولتی واگذار کرده و در مرحله خصوصی‌سازی، سهام بانک و بیمه را با هم واگذار کنیم که در این صورت سهام بانک‌ها و بیمه‌های دولتی برای مشتریان جذابیت بیشتری خواهد داشت. وی افزود: اگر شرکت‌های بیمه پس از واگذاری دارای سهامدار عمده‌ای به غیر از دولت نباشند، در بحث رقابت با شرکت‌های خصوصی دچار مشکل خواهند شد و به همین دلیل به دنبال راه‌حلی برای واگذاری سهام عمده شرکت‌های بیمه هستیم. وی عنوان کرد: براساس ابلاغیه مقام معظم رهبری، ۲۰ درصد سهام شرکت‌های بیمه دولتی در اختیار دولت باقی خواهد ماند. تا ۵ درصد سهام به کارمندان دولت، تا ۴۰ درصد در اختیار دهک‌های پایین درآمدی و ۳۵ درصد سهام بیمه‌ها برای عرضه به عموم تخصیص خواهد یافت. وی تاکید کرد: یکی از پیشنهادهای اصلی در خصوص واگذاری شرکت‌های بیمه دولتی این است که ۳۵ درصد سهام شرکت‌های بیمه به نهادهای عمومی غیردولتی واگذار شود تا شرکت‌های بیمه بتوانند با اتکا به این سهامداران قدرتمند آینده موفق‌تری داشته باشند. وی اظهار داشت: در مجموع ۵ شیوه برای خصوصی‌سازی شرکت‌های بیمه در نظر است که انتخاب شیوه واگذاری برعهده دولت است. مدیرعامل بیمه البرز گفت: در قانون بیمه مرکزی تصریح شده است که یک نهاد حقیقی یا حقوقی نمی‌تواند بیش از ۲۰ درصد سهام یک شرکت بیمه را در اختیار داشته باشد و برای آنکه بتوانیم ۳۵ درصد سهام یک شرکت بیمه را به نهادهای عمومی غیردولتی واگذار کنیم لازم است این قانون اصلاح شود و مورد بازنگری قرار گیرد. وی به عملکرد بیمه البرز در سال ۸۴ اشاره کرد و افزود: به‌رغم تحولات زیادی که در بازار بیمه رخ داده بود بیمه البرز از رشد ۵۰ درصدی برنامه‌ریزی شده ۲۱ درصد را محقق کرد. سهم خودرو در پرتفوی شرکت ۴۱ درصد، سهم اشخاص و بیمه‌های زندگی ۱۸ درصد، سهم مهندسی ۱۰ درصد، سهم باربری ۱۰ درصد، سهم آتش‌سوزی ۱۴ درصد و سهم بیمه مسئولیت در پرتفوی شرکت هفت درصد بوده است. به گفته او در سال ۸۴ با افزایش ۱۵ درصدی هزینه‌های پرسنلی و جاری نسبت به سال ۸۳ سود شرکت دو برابر شده است و با افزایش سرمایه‌گذاری‌ها در حد ۳۵/۵ درصد دارایی‌های شرکت نیز ۱۵ درصد افزایش یافت. فروش بیمه البرز نیز ۲۱ درصد افزایش و در عین حال نیروی انسانی به تعداد پنج نفر کاهش یافت. با این شرایط بیش از ۲۰ میلیارد تومان به دارایی‌های شرکت افزوده شد. مدیرعامل بیمه البرز به افتتاح دو شعبه جدید در خراسان جنوبی و عسلویه اشاره کرد و افزود: شعبه ویژه انرژی در عسلویه به‌زودی افتتاح می‌شود که در زمینه خریداری نفت، گاز و پتروشیمی فعالیت می‌کند. او مهم‌ترین اقدامات بیمه البرز در سال ۸۴ را ساماندهی و مدیریت وجوه نقد عنوان کرد و گفت: حساب‌های جاری بانکی از حدود ۳۰۰ حساب جاری به ۱۰۰ حساب کاهش یافت. در عین حال طی توافق صورت گرفته با بانک‌ها قرار بر این است که موجودی حساب جاری همیشه در حد صفر باشد و تعهدات از حساب سپرده سرمایه‌گذاری به حساب جاری منتقل و پرداخت‌ها صورت گیرد. در این حالت حتی یک ریال وجه بلااستفاده و راکد در حساب‌های شرکت باقی نمی‌ماند. وی با اشاره به خریداری ۱۷ میلیارد تومان اوراق مشارکت از سوی بیمه البرز در سال ۸۴ تصریح کرد: سود این اوراق مشارکت معادل هزینه‌های پرسنلی شرکت است. در سال ۸۴ حدود ۱۰۰ میلیارد تومان خسارت پرداخت شده است که عمده آن در بخش خودرو است. ضریب خسارت خودرو بدون احتساب کارمزد به نمایندگان و سایر موارد ۷۷ درصد بوده است که با اضافه شدن ۳۰ درصدی هزینه‌ها این ضریب خسارت به ۱۰۷ درصد افزوده می‌شود. کمترین ضریب خسارت نیز مربوط به باربری و آتش‌سوزی بوده است. امین ابراز عقیده کرد که دولت می‌تواند با اعمال نظارت و حاکمیت بازار بیمه کشور را سامان ببخشد و از طرف بیمه مرکزی حاکمیت خود را اعمال کند. البته در حال حاضر مرحله گذار طی می‌شود و در این مرحله خصوصی‌سازی تمامی یک بخش از نظر اجرایی و عملی امکان‌پذیر نیست و بهتر است فرآیند تدریجی در این زمینه صورت گیرد. وی کاهش پرتفوی بورسی بیمه البرز را در سال ۸۴ حدود هفت میلیارد تومان عنوان کرد و افزود: این کاهش ارزش و خسارت پرداختی از ناحیه قرارداد مشترک بیمه آسیا و البرز منجر به کاهش سود نشد و حتی سود شرکت به دو برابر رسید. این قرارداد مشترک در سال ۷۹ منعقد شده بود و تا نیمه سال ۸۳ ادامه داشته است و در آن تاریخ قطع شده بود اما به دلیل مرتبط بودن آن با خودرو خسارت‌ها به صورت تجمیعی و بر خلاف اصول به یک باره در سال ۸۵ به بیمه البرز تحمیل شد. وی در پایان از امکان واگذاری سهام ترجیحی به شبکه فروش شرکت‌های بیمه خبر داد.

بیمه

افت نامحسوس شاخص

شرق: در معاملات روز گذشته بورس اوراق بهادار تهران شاخص کل با ۴/۳ واحد کاهش به ۹ هزار و ۵۲۹ واحد رسید. شاخص مالی در پایان معاملات ۱۹ هزار و ۹۸۸ واحد بود که نسبت به روز دوشنبه ۱۰ واحد کاهش نشان می‌دهد. در معاملات روز گذشته سهام شرکت‌های فرآورده‌های تزریقی ایران، موتورسازان تراکتورسازی ایران، کالسیمین، فرآوری مواد معدنی ایران، لیزینگ خودرو غدیر و معدنی املاح ایران بیشترین میزان افزایش قیمت و سهام شرکت‌های رادیاتور ایران، داروسازی تهران‌دارو، سیمان ارومیه و سینادارو بیشترین میزان کاهش قیمت را داشتند. دیروز بیشترین میزان تقاضای خرید مربوط به تولید مواد اولیه دارو پخش، داروسازی اکسیر و سرمایه‌گذاری پتروشیمی بود.

بورس

خبرها

سهام ایران در بانک «اکو» افزایش می‌یابد

شرق: هیات وزیران با افزایش سهام ایران در بانک تجارت و توسعه سازمان همکاری اقتصادی (اکو) موافقت کرد. براساس این مصوبه حق‌السهم اولیه جمهوری اسلامی ایران برای تاسیس بانک تجارت و توسعه سازمان همکاری اقتصادی (اکو) از ۲۰ میلیون دلار به ۲۹ میلیون و ۱۶۶ هزار و ۶۶۶ دلار افزایش یافت. براساس این مصوبه، جمهوری اسلامی ایران برای مشارکت و بیمه اتکایی اکو حق‌السهم خود را مبلغ ده میلیون دلار پرداخت می‌کند. بیمه مرکزی ایران نیز مرجع ملی پیگیری و مشارکت ایران در شرکت بیمه اتکایی اکو خواهد بود. این مصوبه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را موظف کرده است از محل منابع مالی خود، مابه‌التفاوت مربوط به افزایش حق‌السهم ایران در بانک اکو و همچنین مشارکت و بیمه خوداتکایی اکو را در مجموع به مبلغ ۱۹ میلیون و ۱۶۶ هزار و ۶۶۷ دلار پرداخت کند. بانک مرکزی همچنین موظف شده است به منظور تامین اعتبارات یاد شده و درج آن در بودجه سال ۱۳۸۶ با وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور همکاری کند.

ایجاد بورس فرش ایران در کیش

واحد مرکزی خبر: رئیس مرکز ملی فرش از برنامه‌ریزی برای ایجاد بورس فرش ایران در کیش خبر داد. مرتضی فرجی گفت: کارهای مقدماتی و بسترسازی برای ایجاد شبکه اطلاع‌رسانی بورس فرش در دست اجرا است. وی افزود: ایجاد بانک اطلاعاتی و شبکه اطلاع‌رسانی، امکان همگرایی هدفمند همه اجزای بازار و صنعت فرش را فراهم می‌کند. فرجی برنامه دیگر مرکز ملی فرش را هویت‌بخشی به فرش ایران اعلام کرد و گفت: فرش‌های تولیدی کشور شناسنامه‌دار خواهد شد. وی افزود: در این شناسنامه همه موضوع‌ها و مشخصات مربوط به فرش درجه‌بندی خواهد شد.

امکانات تالار پاسخگوی اصل ۴۴ نیست

فارس: یک کارگزار بورس گفت: با آغاز اجرای اصل ۴۴ امکانات کنونی تالار حافظ و دیگر تالارها قطعاً پاسخگوی حجم گسترده مراجعات سهامداران و عرضه سهام شرکت‌های بزرگ نخواهد بود. اکبر زرگانی‌نژاد اظهار داشت: اگر متناسب با رشد حجم سرمایه بورس و ارزش سهام شرکت‌ها امکانات، تجهیزات تالارهای حافظ و سعدی و دیگر تالارها و همچنین توسعه شبکه‌ای کارگزاری بهبود نیابد در آینده با مشکلاتی مواجه خواهیم شد.

پست‌بانک در ۱۰ هزار روستا

مهر: رئیس کمیته مخابرات مجلس گفت: پست‌بانک با تبدیل شدن به بانک تخصصی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در ۱۰ هزار روستا خدمات‌رسانی می‌کند. رمضانعلی صادق‌زاده درباره آخرین جلسه کمیته مخابرات مجلس گفت: در این جلسه که دیروز با حضور مدیران عامل پست‌بانک و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات برگزار شد، مقرر شد پست‌بانک به یکی از ب